

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

זוהר חב"ד 1 * תמוז תשע"ג

הזוהר והרבי - 1

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

הפסקתי ללמוד ולאט לאט התדרדרתי עד שירדתי לגמרי מדרך התורה והמצוות. ועכשיו היום הזה שראיתי אותך פתאום נזכרתי בדברי הרבי איש האלוקים – שאמר לי מראש מה יקרה לי, וזה גרם לי לעזוץ עמוק וחרטה פנימית; ועכשיו אני מבקש ממך, אנא למדני "חסידות" (שמו של האברך הזה ידוע ויש אנשים שמכירים אותו). זהו קיצור המעשה.

וזה דבר הפגישה אצל הרבי מליובאוויטש המובא בספר "הרבי ויהדות ספרד"

החיבור של אשכנזים וספרדים:

"מדברים רבות על הצורך לבטל את המחיצות. שבין ספרדים לאשכנזים וכו'".

בשנת תשד"מ ביקרו אצל הרבי שני הרבנים הראשיים, האשכנזי והספרדי – מיד אחרי בחירתם לתפקיד (הרב אברהם שפירא הכהן והרב מרדכי אליהו, שיחיו ויאריכו ימים [זצ"ל]). בין היתר, נסבה השיחה על לימוד תורת הסוד ועל ביטול המחיצות שבין אשכנזים לספרדים.

להלן נעתיק את רשימת הדברים מתוך הספר "בצל החכמה":

הרב שפירא שליט"א: לימוד הקבלה היה נפוץ אצל הספרדים יותר מאשר אצל האשכנזים, וגדולי האשכנזים שבאו לארץ ישראל קיבלו את לימוד הקבלה מהספרדים (בשער "שורשי החסידות" נצטט את דברי הרבי הרי"צ שהמפיצים הראשונים של תורת הסוד בארצות אשכנז הם הספרדים, שהגיעו לשם בעקבות גירוש ספרד. ולפי זה הן "גדולי האשכנזים שבאו לארץ ישראל" והן הפצת הקבלה בארצות אשכנז נזקפת לזכותה של יהדות ספרד. וכדברי הרבי, שהובאו בהערה ו' של הפרק הבא, שהספרדים קדמו לאשכנזים בתורת הסוד).

כבוד קדושת אדמו"ר שליט"א: לימוד פנימיות התורה שייך לכל בני ישראל הן אשכנזים והן ספרדים. בנוגע לאשכנזים הרי הגר"א, מגדולי האשכנזים כותב בפירושו למשלי (פרק ב' פסוק ט. ונצטט את דברי הגר"א מילה במילה: "כי כאשר יבין הסוד על בוריו,

כ"ק מרן אדמו"ר מליובאוויטש זיע"א

הרבי שאל הראשון לציון הגאון הרב מרדכי אליהו, האם בארץ הקודש לומדים זוהר, ענה לו, רק הספרדים לומדים זוהר תמידים כסדרן, אמר לו הרבי מה האפליה, הרי ספר הזוהר גם לאשכנזים ניתנה, ובודאי שהאשכנזים גם כן צריכים ללמוד ספר הזוהר, ואמר לו הרבי, כשתגיע לארץ ישראל (בשנת תשמ"ד) תעשה פלקטים גדולים בכל רחבי ארץ ישראל, על דעתי שאני סובר ומצוה לכולם שילמדו ויהגו בספר הזוהר.

ועוד סיפור יפה שאוכל לספר לך, שמובא בספר היפה "הרבי ויהדות ספרד" (בהערה 11 בעמוד 48) סיפור מהחיים, שקרה לבן ישיבה אחד, שהיה 'עילוי גדול' בישיבה מסוימת, וזכה להרבה כבוד ותהילה מחבריו, רבותיו וכו'. והסיפור הוא ארוך ומרגש, ואני מקצר בו מאוד: יום אחד הוא זכה להיכנס ליחידות אצל הרבי (בזכות חסיד אחד שהביא אותו לרבי), ובאותה היחידות הרבי עורר אותו על הצורך והחיוב של לימוד פנימיות התורה, חסידות וכו'. והבחור שאל את הרבי: "מדוע?" והרבי ענה לו (בערך כך): "כי אם פעם אחת לא יכבדו אותך... אתה עלול להפסיק ללמוד תורה". בסיומה של היחידות, בצאתו מן הקודש, חיכו החסידים לשמוע ממנו איזו מילה של הרבי, אבל הוא לא היה מוכן להחליף אפילו מילה אחת אתם, כי היטב חרה לו על דברי הרבי שאמר לו. אבל כדברי הרבי כן היה, והבחור העילוי ירד לגמרי מדרך התורה והמצוות. (במאמר המוסגר מכאן רואים למעשה כי מי שלא לומד ולא מתחבר לזוה"ק כל תורתו היא רק לשם התפארות, והראיה שאם נכשל בה, הוא מיד עוזב אותו, ומי יודע מה יהיה בסופו.) עד שיום אחד הוא פגש את אותו חסיד שהביא אותו לרבי, ובאמצע הרחוב הוא צעק לו: "אני רוצה ללמוד חסידות..." עד שהחסיד הבין שזהו הבחור העילוי, שכל כך השתנה... ואז החסיד שאל אותו: "איך קרה שהתדרדרת כל כך?" והבחור ענה לו: "כך וכך אמר לי הרבי ביחידות, ואני כעסתי בלבי על דבריו, אבל כאשר הגיע תורי לומר את ה'חבורה' (=פלפול בגמרא) לפני חבריי, נחלתי כישלון צורב, וכבודי הושפל עד עפר. ומאז ירדה קרני בישיבה ופחת כבודי... עד שראיתי שאין לי חשק יותר ללמוד תורה,

יהיה לו הכל אצלו על בוריו: הפשט והרמז הדרוש וסוד. אבל כל זמן שלא יבין הסוד אפילו הפשט אינו ברור בידו", עד כאן לשון הגאון מוילנא. בהמשך היחידות הזאת ביקשו הרבנים הראשיים מהרבי ברכה "שלא נכשל בדבר הלכה". והרבי ענה להם על פי דברי הגר"א, שרק אם לומדים פנימיות התורה רק "אז בטוחים שיצליחו לכיין לאמיתתה של תורה בנגלה דתורה, הן "יורה יורה" והן "ידין ידין" וכפי שהוזכר לעיל מפירושו הגר"א [=שהעתקנו כאן], ("בצל החכמה" עמוד 220)) שמי שלא למד חכמת הנסתר אי אפשר שידע דין לאמיתו! ובדור שלאחריו הדפיס תלמידו המובהק ר' חיים מוולוז'ין – את ספרו "נפש החיים" שרובו לקוח מספרי קבלה [...] ובנוגע לספרדים [...]

ונמצא שהלימוד דפנימיות התורה שייך לכל החוגים של בני ישראל, הן אשכנזים והן ספרדים [...]

ועוד ענין בזה: מדברים רבות על הצורך לבטל את המחיצות שבין ספרדים לאשכנזים וכו'. ומכיון שכל הענינים התחלתם בתורה, כמאמר (לשון הזוהר חלק ב, דף קסא, בהתחלת עמוד ב.) "אסתכל באורייתא וברא עלמא" – צריכים לכל ראש לבטל את המחיצות שבין ספרדים לאשכנזים בנוגע ללימוד התורה: כפי שאמר מר (בתחילה נראה שהרבי מסייג מדברי הרב שפירא – מזה שהוא מדגיש שהחסידות שייכת לכל עם ישראל "הן אשכנזים והן ספרדים", ואילו כאן אנו רואים שהרבי מסכים עם הרב שפירא, שעניין הקבלה חזק יותר אצל הספרדים. אבל ברור, שאין סתירה בין שני הדברים האלו, מכיוון שהצטיינותם של הספרדים בלימוד הסוד וזכות ראשונים ששמורה להם בזה אינה שוללת או מבטלת, חלילה, את חובת הלימוד הזה מאחינו האשכנזים; שכן תועלת עצומה יש בלימוד זה, וכדברי הגר"א שהרבי מצטט (העתקנו אותם לעיל בהערה 9) **ודבר נוסף:** זוהי הדרך הנכונה לבטל את המחיצות ולחבר בין אשכנזים וספרדים.) שספרדים היו רגילים בלימוד הקבלה יותר מאשר האשכנזים, ולכן צריך לבטל

מחיצה זו [...] עד כאן הפגישה.

("בצל החכמה" עמודים 208-209)

ועתה נביא קצת קטעים מ"אגרות הקודש" רק אלו השייכים ללימוד הזוהר, שתראה כמה דרבן כ"ק מרן זיעו"א את לימוד פנימיות התורה.

מכתב א': - מובא ב"אגרות קודש" עמוד קמב

עבודת ה' - פנימיות התורה לעומקה

הו"ח אי"א נו"נ וכו' מו"ה בן ציון שי' [יעקובוביץ]

...ובודאי למותר להעיר, שאם בדורות שקדמונו אפשר היה להסתפק בהנהגה חסידותית או באמירת עניני תורת החסידות בדרך סגולה מבלי העמקה הבנה והשגה שבה, שהרי אז לא הי' העולם מושקע כ"כ בשכלים הפכים משכל התורה, ברחוב היתה ניכרת יהדות ועל אחת כמה וכמה בבית, הנה בתקופתנו זו שמושקעים בעניני תחבולות וערמומית של חכמות חיצוניות (ולא חלק קטן – "בחכמה" של כפירה) נוסף על הענין שמשקיעים את החב"ד שבראש בעניני פרנסה, וברחוב מנשבים רוחות בלתי מצויות וכו', פשיטא שצריך להיות זה לעומת זה להרבות הבנה והשגה ע"י לימוד לעומקה בפנימיות התורה הנקראת בזוהר הק' אילנא דחיי, ומוסיפה חיות בלימוד תורת הנגלה בקיום מצותי' וכו' עד לחיי הגוף של איש הישראלי, אשר גם הוא קדוש הוא, והרי מבוארים הענינים בארוכה בכ"מ ומהם באגה"ק לרבנו הזקן בעל התניא (פוסק בנסתר דתורה) והשולחן ערוך (פוסק בנגלה דתורה) בס' כ"ו, ובקונטרס עץ חיים לנכד נכדו וממלא מקומו אדמו"ר מוהרש"ב, ויהי רצון שגם בלימוד זה יבשר בקרוב אשר מרגיש בטוב ומוסיף וכו'.

בברכה לבריאות הנכונה ולבשו"ט בכל האמור ולקבלת התורה בשמחה ובפנימיות.

הקב"ה שלח לנו "תיבת נח" של הרשב"י
שהוא "הזוהר הקדוש"
להצילנו מהמפולת הנורא!

המשפילים יתירו מותר הרקיע.
 אליו אינו דקא משתדליו בותר
 דא, דאקני ספר הזהר, דאיתו
 קתיבת נח, דמתפשין בה שנים
 מעיר ושבע ממלכותא. ולמנן
 אחד מעיר, שנים ממשפחה.
 דמהו יתקם (שמות א) כל הן
 חילוד תוארה תשליכהו. ודא
 אורה דספרא דא.
 (זהר חלק ג' דף קמ"ג, פרעא מייטנא).
 (ויצ"ע תקני וזה תודע דף ע"ב עמוד
 ד, ומקצת המוציא לאור תקני וזה
 מו"א). וכן דברי רש"י הרמ"ק הרב משה
 קורדוביור, דע את אלפי אביה, י"א).

יקול הזהר
 0722-990044

"תיבת נח" של הרשב"י

היחידים ורוב לא מנא ענין לבטל נחית מנח "תיבת נח" בידו "הזוהר הקדוש" בידו לא תפסק. עובד "הזוהר הקדוש" לבטל כל נזרות ולקרב תוארה
 פירושם וז"ל: צריחת רוב שבעה עשר המנה, וכלו נבחר אל המנה האמת נעלה. ומנא שכרית רב שמעון בן יוחאי עשית ענין התורה.
 שפסודו נעשה הורה, אחר זה יתרום כל השנים והא נעשה. כמון כמפנים, ואן נחשבו זה הברית כללית לכל ישראל. עד שפסוד השנים לא יעמוד אלא
 ויצאה, וזה שאמר (שש"ת: י"ג): "הוא יתקן תמוא וימסכה לא תלכו פי הולך למקום זה ומאספכם אליו וישא"ר. ...". וזהו שפסוד השנים לא יעמוד
 ויפסוד השנים. וזהו שפסוד השנים. וזהו שפסוד השנים. וזהו שפסוד השנים. וזהו שפסוד השנים. וזהו שפסוד השנים. וזהו שפסוד השנים. וזהו שפסוד השנים.
 (האגרות הנושנים) אלא ישא"ר, ואודיעו מה תעלה נמנא קני, והקב"ה י' תעלה נחית וז"ל, י' אלא יתקן תמוא וימסכה לא תלכו פי הולך למקום זה ומאספכם אליו וישא"ר. וזהו שפסוד השנים לא יעמוד
 (האגרות הנושנים) אלא ישא"ר, ואודיעו מה תעלה נמנא קני, והקב"ה י' תעלה נחית וז"ל, י' אלא יתקן תמוא וימסכה לא תלכו פי הולך למקום זה ומאספכם אליו וישא"ר. וזהו שפסוד השנים לא יעמוד